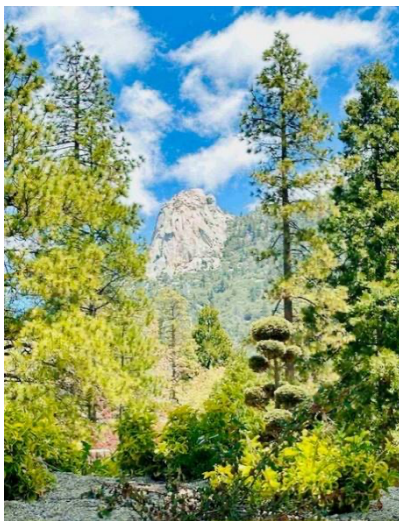

Cảm Nghi Sau Một Khoá Tu...

Tối nay, khi vừa xong công khoá tu tập hàng ngày, bỗng dưng lòng bồi hồi tràn dâng một nỗi nhớ về không khí của buổi tối sau khoá tu tại *Tahquitz Pines*. Khi đặt bút ghi lại những dòng chữ này, tôi không kèm được niềm xúc động vì nỗi nhớ ấy không thể so sánh với nỗi nhớ người tình trong nhạc phẩm *Chiều trên phá Tam Giang* của nhạc sĩ Trần Thiện Thanh có câu: “... Nhớ ôi niềm nhớ, ôi niềm nhớ đến bất tận...” Nỗi nhớ tối nay trên cả những bất tận tuyệt vời, ngập tràn đạo vị về khoá tu vừa qua là nhớ về Thầy và Ban Tổ Chức với lòng tri ân.

Khi Ban Tổ Chức thông báo sẽ có một khoá tu trong tháng 5 năm 2024, những người biết được tin này rất cảm động và vui mừng ghi danh tham dự mau chóng đến nỗi tổng số người tham dự được cho phép khá cao. Chúng tôi không cần biết nơi mới này bao xa, phòng ốc tiện nghi như thế nào, thức ăn ra sao, miễn được tu chung là vui mừng rồi.

Lần đầu tiên đi tu học bằng xe buýt, tưởng là khó khăn vì hành lý không được tự do muốn mang gì thì mang, nhưng thực tế, cái khó bó cái khôn nên biết vén khéo, đem đồ đủ dùng, biết cách sắp xếp vali ngăn nắp, gọn gàng.

Khi xe vào cổng trại, ai cũng “WOW” vì quang cảnh đẹp và sạch sẽ. Tuy chỗ ở có phần nhỏ, nhưng đối với người đi “tâm đạo”, mấy ai quan tâm. Về nhà bếp, phòng ăn, nhất là ban phục vụ không biết lời gì để “khen ngợi” vì tất cả là những người tử tế và có tấm lòng.

Phòng học tuy nhỏ, nhưng nhờ đó mọi người phát huy sự nhường nhịn, chia sẻ. Còn gì bằng được học pháp hay, bạn đạo hài hoà, chỗ ở sạch sẽ, mỹ thuật. Dù khí hậu mấy ngày đó nắng nóng nhưng tình đồng đạo là gió mát, làm tan đi sự khó chịu của thời tiết. Buổi học cuối, ai cũng lưu luyến, tri ân Thầy đã dạy chúng con **“liạ vọng, nhập chân”** với nhiều phương tiện thiện xảo. Nhờ vậy, đến hôm nay, chúng con vẫn giữ được công khoá mỗi ngày vì thích tu, càng ngày chúng con càng xa rời sự ham muốn thế giới vật chất, biết mở lòng trở nên rộng lượng hơn.

Nhạc sĩ Trịnh Công Sơn đã ghi lại trong nhạc phẩm *Để Gió Cuốn Đi* một lời thật thiết tha: “Sống trong đời sống, Cần có một tấm lòng...” nhưng tấm lòng của Thầy, của Ban Tổ Chức và của các anh chị là tấm lòng của Bồ Tát thì còn ước nguyện nào quý hơn.

Một lần nữa và ngàn lần nữa, kính mong Thầy và các anh chị nhận tấm lòng tri ân vô vàn của chúng con. Thương gửi đến Ban Tổ Chức lòng biết ơn, lòng cảm kích sự tận tụy hy sinh của quý anh chị em.

